

ISOTOP⁻¹³

ISOTOP - 13

~~edition impossible~~

ISBN: 978-87-995028-0-6

Edition - 300 copies

~~Edition impossible~~

LaserTryk.dk A/S, Aarhus

Contents

ISOTOP art group	7
Forord <i>af Sine Kildeberg</i>	9
Fem fra samme tid. Fem fra samme sted <i>af Troels Laursen</i>	13
Fem lag <i>af Troels Laursen</i>	
<i>Tanja Kjærgaard Jensen</i>	18
<i>Rudolph Pötters</i>	24
<i>Christian Finne</i>	30
<i>Peter Max-Jakobsen</i>	36
<i>Ole Tersløse Jensen</i>	42
<i>Lagring</i>	48
ISOTOP takker	49

Christian Finne
litografi, 56 cm x 76 cm

ISOTOP art group

*Vendsyssel Kunstmuseum P. Nørkjærs Plads 15, 9800 Hjørring
31. august - 20. oktober/ museets foyer og sidegalleri*

Isotoper er et begreb fra kemiens verden og betegner varianter af det samme grundstof. Det der adskiller isotoperne, er alene antallet af neutroner i atomkernen og dermed atomets vægt. Isotop betyder på samme sted, da isotoperne (grundstofvarianterne) har samme placering i det periodiske system.

ISOTOP er en nyoprettet kunstnergruppe i Nordjylland, der debutterer på Vendsyssel kunstmuseum 30 august 2013. Gruppen består af de to faste medlemmer Peter Max-Jakobsen (1973) og Ole Tersløse (1971), der hver gang gruppen udstiller, inviterer et skiftende antal gæster. Altså varierer ISOTOP fra gang til gang og får ny vægt alt efter hvor mange og hvilke gæster, der inviteres, og alt efter hvilken position den enkelte deltager indtager i kunsthvervet.

Gruppen udstiller hvert andet år i Nordjylland. ISOTOP bliver derved "på samme sted" og får således sin faste plads i kunstverdenens periodiske system.

De inviterede gæster i 2013 er:

Tanja Kjærgaard Jensen (1980)
Christian Finne (1971)
Rudolf Pötters (D) (1968)

Rudolf Pötters
Buddel, 115 x 120 x 30 cm, 2010

Forord - af Sine Kildeberg

Hvo intet vover, intet vinder. Et velkendt ordsprog i livets mange sammenhænge. I al sin enkelhed står det sandt og stærkt – et koncentrat af ide og ambition, mod og vilje.

En forårsdag i 2012 fik ordet isotop en ny betydning – og en ny kontekst. Det gik fra at være en betegnelse indenfor kemiens verden og til at dække en ide og et koncept fostret af de to nordjyske billedkunstnere Peter Max-Jakobsen og Ole Tersløse Jensen. De ville sammen skabe en ny kunstnergruppe og i navnet ISOTOP et koncept. Gradvist blev konceptet præciseret, og ideen fik substans og indhold. En kunstnergruppe, der, som isotoper i det periodiske system, er at finde 'på samme sted' – og stedet er Nordjylland, og ambitionen at udstille hvert andet år. For Vendsyssel Kunstmuseum, i hvis samling begge kunstnere også er repræsenteret, var det ganske naturligt at huse debutudstillingen, som blev fastlagt til sensommeren 2013, samme år som museet fejrer sit 50 års jubilæum.

Flere af landets kunstnersammenslutninger har igennem de seneste år levet en omskiftelig tilværelse. Med det in mente og sammenholdt med tidens retorik, hvori betegnelsen udkantsdanmark ofte har en negativ klang og signalerer det modsatte af driftighed og nyskabelse, er et initiativ som ISOTOP også at betragte som modigt. Det kræver mod at tænke store tanker og vilje til at sætte i gang. Det ligger i kunstens dna at skabe, men rammerne er ikke givet på forhånd.

ISOTOP lukker sig ikke om sig selv. Tværtimod. I grundtanken ligger et ubegrænset og uendeligt udsyn. Om kernen dannes orbitaler af gæstende kunstnere. På debutudstillingen er de Christian Finne, Tanja Kjærgaard Jensen og Rudolf Pötters. Sammen med de faste medlemmer Peter Max-Jakobsen og Ole Tersløse Jensen udgør de ISOTOP 2013.

Kontakter er blevet taget, og netværk dannet på tværs af både ind- og udland. Kunsten er omdrejningspunktet, og den har ingen grænser. Nordjylland er udgangspunktet, men Isotop har verden i sit koncept.

Kunstnergruppen ISOTOP vil dynamikken og dialogen. På debutudstillingen mødes fem kunstnere, som alle arbejder i forskellige materialer og udtryk. Værkerne fortæller hver især og tilsammen en kompleks historie om mennesker, steder, hverdag og 'virkeligheder' – svævende mellem det bevidste og ubevidste, det sette og usete, det erfarne og det ukendte.

Det er hvad, der venter os i mødet med Isotop – en foranderlig collage af kunstnermøder og nye sammenhænge. Fundamentet er lagt. Vejen ligger åben for såvel beskueren som ISOTOP.

*Sine Kildeberg
Museumsdirektør
Vendsyssel Kunstmuseum*

Peter Max-Jakobsen
CIRCUIT
blæk på OSB-plader
366 x 366 cm, 2012

Rudolf Pötters
Air Boy, 90 x 50 x 40 cm, 2012

Fem fra samme tid

Fem på samme sted - af Troels Laursen

At være fra samme tid giver en fælles horisont.

At være fra samme sted, giver et fælles udgangspunkt.

Der er en fælles historie, som løber gennem dem, som er fra samme tid og dem, som er fra samme sted.

Det giver et fællesudgangspunkt at være på samme sted på samme tid, selvom man kommer til dette samme sted fra hver sit sted. De forskellige værker fra hvert deres sted, skifter karakter og udtryk, idet de samles et nyt sted. Det nye sted giver en anden kontekst og værkerne optræder i en anden sammenhæng, end der hvor værkerne egentlig kom fra.

Disse fem kunstnere har levet stor set det samme antal år i dels Danmark og Tyskland og er fælles om en historie – både på europæisk og på verdens plan.

Det giver en fælles orienteringsevne. Og derfor også et fælles fokus på, hvad det er kunsten er og skal.

At de så "løser" denne kunstneriske udfordring på hver deres måde, handler om at de lever hver deres sted, Fyn, Sjælland, Østrig og Nordjylland. Og denne udstilling viser, hvad der sker når man bringer fem kunstnere fra den samme tid og fra hvert deres sted, sammen på det samme sted.

Det handler om flere vinkler og gentagelsens fremadskridende forandring som i et kalejdoskop, hvor der hele tiden dannes nye motiver, former og farver og fortællinger.

Udstillingen er et nedslag i hvor kunsten lige nu er henne – set fra et sted. Vendsyssel.

De to faste medlemmer af ISOTOP, Ole Tersløse Jensen og Peter Max-Jakobsen, viser med denne udstilling, hvor de selv er lige nu rent kunstnerisk og de viser hvad de synes kunsten handler om lige nu, ved at inviterer tre andre kunstnere, fra hver deres sted.

De fem har det tilfælles at de både peger fremad og viser hvor kunsten står lige nu og her – set fra Vendsyssel og Verden – og samtidig peger flere af kunstneres værker også bagud, og nyfortolker det som kunsten altid har fortolket.

For kunsten handler, ikke om, hvad verden er, men hvordan den iagttages.

På denne udstilling peges der fremad. På hvor accenten ligger lige nu i kunstens perspektiv.

Og på denne udstilling peges der bagud.

På kunsthistorien, som et lager.

Og dette lager, der nu vises frem indeholder middelalderens surreale univers af dyr og mennesker i magiske universer, via Ole Tersløse Jensens computergrafiske klippede lag-værker, der peger frem på 3d animation og film, og renæssancens vævede billedtæppers finurlige og detaljerige scenografiske skildring hos Tanja Kjærgaard Jensen, og den psykedeliske kunst i 1960'erne, med Christian Finne's værker, der også henter inspiration i streetartens grafitti, samt en surrealistisk streng i skulpturkunsten hos Rudolf Pötters, der også peger frem mod konceptkunstens tanker og ideer,

som materialet, og Peter Max-Jakobsen, der med sine figurative portrætter af mennesket, henter blandt andet sine rødder i Thorvaldsens klassiske skulpturer og fremviser mennesket i dets moderne sammenhæng.

Der ud over er det det lag-delte, der kunne udpeges som et fælles omdrejningspunkt for de fem kunstnere.

Det lagdelte er det, der kendetegner deres værker, fra Peter Max-Jakobsens lagdelte bevægelser på sted, og Tanja Kjærgaard Jensens klippede kulisseagtige papirlag, og Ole Tersløse's computergenererede reale og surreale lagdelte univers, samt Rudolf Pötters lag-opbyggede værker af genkendelige objekter sat sammen til et nyt sted og udtryk, der ligger i sindet, og Christian Finnes geometriske figurer, der danser kalejdoskopisk dybt inde i menneskets sinde-lag.

Tanja Kjærgaard Jensen
Grene med ugle (udsnit), 43 x 152 cm, 2012

Fem lag - af Troels Laursen

Udstillingen viser disse fem lag, for kunsten handler, ikke om, hvad verden er, men hvordan den iagttages.

lag 1 Tanja Kjærgaard Jensen

lag 2 Rudolph Pötters

lag 3 Christian Finne

lag 4 Peter Max-Jakobsen

lag 5 Ole Tersløse Jensen

Lag/re - Tanja Kjærgaard Jensen

Man bliver benovet over at nogen kan styre så meget med farvet papir og en saks. Alt er udført i et skrøbeligt materiale med en sirlig og nøjagtig hånd, og værkerne afspejler, at her er en kunstner, der mestrer præcisionen. Og en masse tålmodighed. Tanja Kjærgaard Jensen bruger mange farver og små finurlige detalje-lag i sine værker.

Motiverne tager afsæt i fortællende lagdelte og eventyrlige historier, som fastholder de nærmest filmiske scener, der udspiller sig i det, der kunne være veritable klippede kulisser og scenografier.

Og ved at stå over for Tanja Kjærgaard Jensens værker, er som at stå over for de gamle gobeliner og vægtæpper fra middelalderens tid, hvor der ofte også et lag af myldrer af figurer, vævet ind i mellem hinanden, både for at skabe en 3d-virkning på den 2d-flade flade. Og disse vævede tæpper og gobeliner, lige fra Bayeux-tapetet til Dronningens gobeliner på Christiansborg af Bjørn Nørgaard, har dette samme fortællende i sig som Tanja Kjærgaards Jensens klippede papirlag.

Det hele ske lige foran dig på en flade, hvor der udspiller sig en fortælling, som drager og som fører en ind i et univers, man ikke vidste man kendte. Og selvom det hele er på en flade, så er lagene der i strukturen. Det fabulerende og ved første øjekast måske naivt, men meget beregnede og nøje udtænkte, både i farver og form, er fælles lag i Bayeux-tapet om et bestemt slag ved Hastings i 1066 og den danske Kongerække i Nørgaards gobeliner små tusind år senere og Tanja Kjærgaards værker.

Hos Tanja Kjærgaard bliver det ikke kun det at papiret er lagdelt, men det er også meget papirernes farver og former, der giver os lagene, og strukturen og dybden.

Og kun med det formål at skabe et scenarium, som beskueren ikke blot kunne gå ind i, men også i høj grad blive en del af.

Og der er midt i al eventyret og farveglæden, ja midt i det næsten helt umiddelbare og måske endda helt naive er der også farlige ting på spil. Billeduniverset er også modig og afdækker farerne, for selvom junglen ved første øjekast er romantisk og spændende, sådan i Rousseau'sk forstand, så er den jo også livsfarlig, for hvilke farlige dyr er der ikke gemt derinde i lagene? Lige fra slanger til rovdyr med spidse tandsæt.

Og er der ikke noget uhyggelig ved de farvestrålende papegøjer, der kan blive tudsegamle og som kan lære at tale som mennesker, der med det ene øje kigger ud på en? Eller hvad med Tukanerne, en skabning, hvor Vorherre har leget lige rigelig med virkemidlerne? Eller hvad med ørnene, der svæver der oppe over det hele, hvad er det de kan se, om som vi ikke aner noget om? ... sådanne tanker og mange flere tanker kan der findes inde bag lagene.

Tanja Kjærgaard Jensen
Papagøjer (udsnit), papirklip og collage, 70 x 110 cm, 2012

Tanja Kjærgaard Jensen
Træ med ugler (udsnit), papirklip og collage, 118 x 118 cm, 2012

Tanja Kjærgaard Jensen
Tukaner, papirklip og collage, 44 x 83 cm, 2013

Tanja Kjærgaard Jensen
Papagøjer (udsnit), papirklip og collage, 70 x 110 cm, 2012

Lag/re - Rudolf Pötters

Via humor og ironi genfortolker Rudolf Pötters dagligdags og genkendelige objekter og former, så der afdækkes nye og ofte ukendte lag i det allerede kendte.

En parasol uden sin stok ender på en overdimensioneret underkop, et skateboard står inde i en 100 liter glasflaske og giver mindelser om et skib i en flaske og en sækkepuden Fatboy får et stramt slips på, så det afslappede møder dresscoden. Eller når megapiller, indlagt i cellofan bliver til et sengeleje og piller, så både bliver til viagra og fortrydelsespiller på en og samme tid, så kalder det både på smilet og eftertanken og undergaver derved det første og umiddelbare lag, i beskuerens tankegange.

Rudolf Pötters viser os bekendte og dagligdags genstande i nye, til tider nyttige, og som oftest ubrugelige, sammenhænge. De surreale lag findes i det reale og kendte.

Trods denne lighed, kan Rudolf Pötters ikke nødvendigvis sættes ind i rækken af surrealistiske. Hos ham gælder snarere en virtuel surrealistisk metode ved at han bruger de ting, der ligger lige for, som et stykke legetøj og tvister nye lag frem i nye sammenhæng og steder. Hans værker er aldrig "bare" ophobninger af materialer og derved informationer, men altid meget stringente og stilrene og med et klart sigte. I Rudolf Pötters værker er menneskekroppen fraværende i skulpturen, men alligevel implicit deltagende i selve det at observerer og registrer lagene i værket. Menneskets egen krop bliver en med- og modspiller overfor værket selv.

De grafiske værker og prints er selvstændige og enestående værker, men kan også opleves som skitseblokke, der bærer en ide, og er som nedslag ned i laget, før den rummelige virkeliggørelse finder sted og bliver til et nyt lag, i 3D. Rudolf Pötters kunst er en slags konceptkunst, der ikke bare bliver ved ideen, men som også materialisere sig foran beskueren. Ofte i æstetiske og skinnende udgaver.

Alle lag af nonsens og fornuft, rum og tid, alvor og humor er i Rudolf Pötters værker konstruktioner af virkeligheden.

De er som lag af det førbevidste, af både nutid og fortid, og tanker og følelser.

Måske for at åbne vores horisont, så den strækker sig fra vores egen opfattelse af verden til et nyerhvervet syn på den globale verden, hvis centrum er alle "jeg'erne" sat samme på det samme sted til et "os".

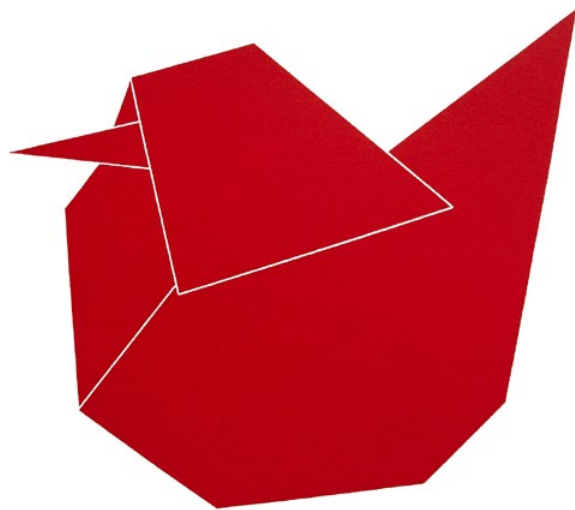
Rudolf Pötters
Matratze, mixed media, 205 x 100 x 25 cm, 2012

Rudolf Pötters
Spion, mixed media
42 x 42 x 72 cm, 2012

Rudolf Pötters
Faltuebung Jugend, linoleumssnit på papir, 30x40 cm, 2011

Rudolf Pötters
Haubentaucher, linoleumssnit på papir, 30x40 cm, 2011

Lag/re - Christian Finne

Christian Finne undersøger i sine værker lagene i den menneskelige bevidsthed. Både den inden i menneskets selv og den uden for mennesket selv. Det er en udvidelse af bevidstheden, som de skjulte lag i den bevidsthed, kommer frem, som lag, der udvider og indvier det menneskelige sind i dens egne dybde og lag.

På samme vis er hans billedunivers et univers, der udvider og indvier beskuere udi det psykedeliske.

Psykedelisk er et begreb, der betyder bevidsthedsudvidende, noget som forandrer (og måske endda beriger) sindets virkelighedsopfattelse, hallucination.

Oversætter man det fra græsk: Ψυχεδελικός: Ψυχή (psyke, sind) + δηλος (åbenbar, klar) så betyder det egentlig bevidsthedsåbenbarende og er altså noget, der klarlægger bevidstheden, som den er. Og ikke kun som det der umiddelbart kan ses.

Der ligger flere lag i den. Synlige som usynlige.

Ordet blev brugt første gang i 1957 af den amerikanske læge Humphrey Fortescue Osmond (død i 2004) til at beskrive effekterne af hallucinogene stoffer som meskalin og LSD.

Og med "Flower Power"-tiden og hippietiden, brug af disse stoffer, spirede den psykedeliske kunst frem. En kunst, der var påvirket af oplevelser med hallucinogene stoffer og som udviklede sig i et tæt samspil med rockmusikken. Kunstnerne vendte sig bort fra det rationelle og betonedede i stedet det legende, irrationelle

og eksperimenterende. Og det er det kunstneriske lag, Christian Finne arbejder videre ud fra og ind i, med sin egen interesse for eksotiske alkaloider, som laves ud af plante og svampedele, så der finder et samvirkende lag sted mellem menneskesindet og naturens hemmelige lag.

Christian Finnes værker er en nutidig psykedeliske kunst, hvor mønstre og ornamenter og genkendelige figurer slynger sig ind og ud mellem hinanden og skaber perspektiviske forskydninger, der blokerer for det rationelle syn.

Hos Christian Finne handler det ikke blot om de ellers meget dekorative mønstre, men snarere om at percipere og erfare en hel levet verden, som kan findes i det psykedeliske. Og i værket "Moses" spilles der på, at den brændende tornebusk, som Moses så i ørkenen og tog sine sandaler af foran, indeholdt et stof, når det brændes af, siver ind i menneskets hud og går ind i ind sinnet og afdækker lag derinde, der gjorde at Moses mødte sin Gud, og han fik sit guddommelige syn og senere hen flygtede med sit folk ud af Egypternes fangeskab.

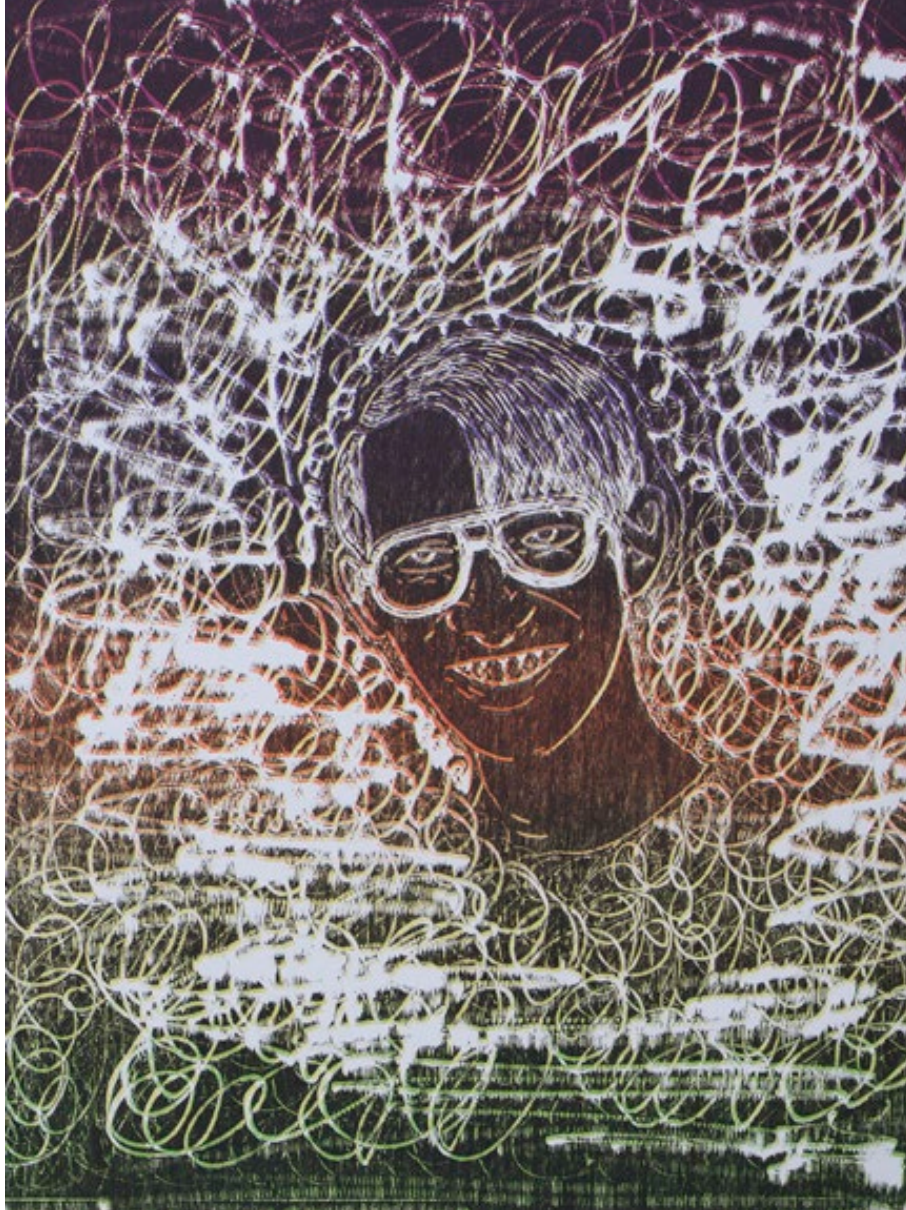
I Christians Finnes udgave af "Moses" knyttes det mytiske og det kunstneriske sammen med sindets lag, for her har "Moses" disse slyngende flammer, der kredser rundt i forskellige farvede lag, med et centrum, der er rykket ud til siden og ud af fokus, så man kun fornemmer en brøkdel af lagene, der er i den "brændende busk", som et billed på menneskesindets mange (ukendte) nerver, der både kan opildnes og dulmes.

Christian Finne
litografi, 56 cm x 76 cm

Christian Finne
litografi, 56 cm x 76 cm

Christian Finne
litografi, 56 cm x 76 cm

Christian Finne
litografi, 56 cm x 76 cm

Lag/re - Peter Max-Jakobsen

I værkerne er der en arm her, et ben, der og så atter en arm eller et ben og man kan kigge sig svimmel på, om det nu er den samme ben, der har flyttet sig, eller om den der arm, nu tilhører en hel anden figur end den første...?

Bevægelserne der både er set fra siden og som oftest fra oven, bliver til lag. Lag, der undersøger stedet mellem menneskets væsen og menneskets hylster. Mellem menneskets natur og kroppens anatomi.

Anatomien hos Peter Max-Jakobsen er derfor ikke korrekt, men kan umiddelbart synes sådan. I arbejdet med at gengive en figur uden skitser eller forlæg, opstår en mængde lag med rettelser og tilføjelser. Rettelserne bliver i processen essensen af figuren. Skitsens lag bliver til selve værket.

Mennesket hos Peter Max-Jakobsen skildres ikke kun er en krop og en række lemmer, men lagene bliver også til en art psykologisk portræt. Et sindelagsportræt, hvor menneskets eksistentielle ensomhed står klart, samtidig med at menneskets overladthed til den anden er tydeligt. Værkerne bliver til et portræt af menneskets natur og væsen. Gemt, derinde bag lagene.

Peter max-Jakobsens mennesker er ofte nøgne, som de klassiske skulpturer fra antikken til Thorvaldsen. Det handler om, at mennesket i Peter Max-Jakobsens univers på den måde kommer uden for tiden og bliver tidløse og derved eviggyldige. Men nøgenheden er også dyb eksistentielt hos maleren. For nøgenhed og sårbarhed hører menneskelivet til. Uomgængeligt og ikke kun som svaghed og udleverethed, men også som

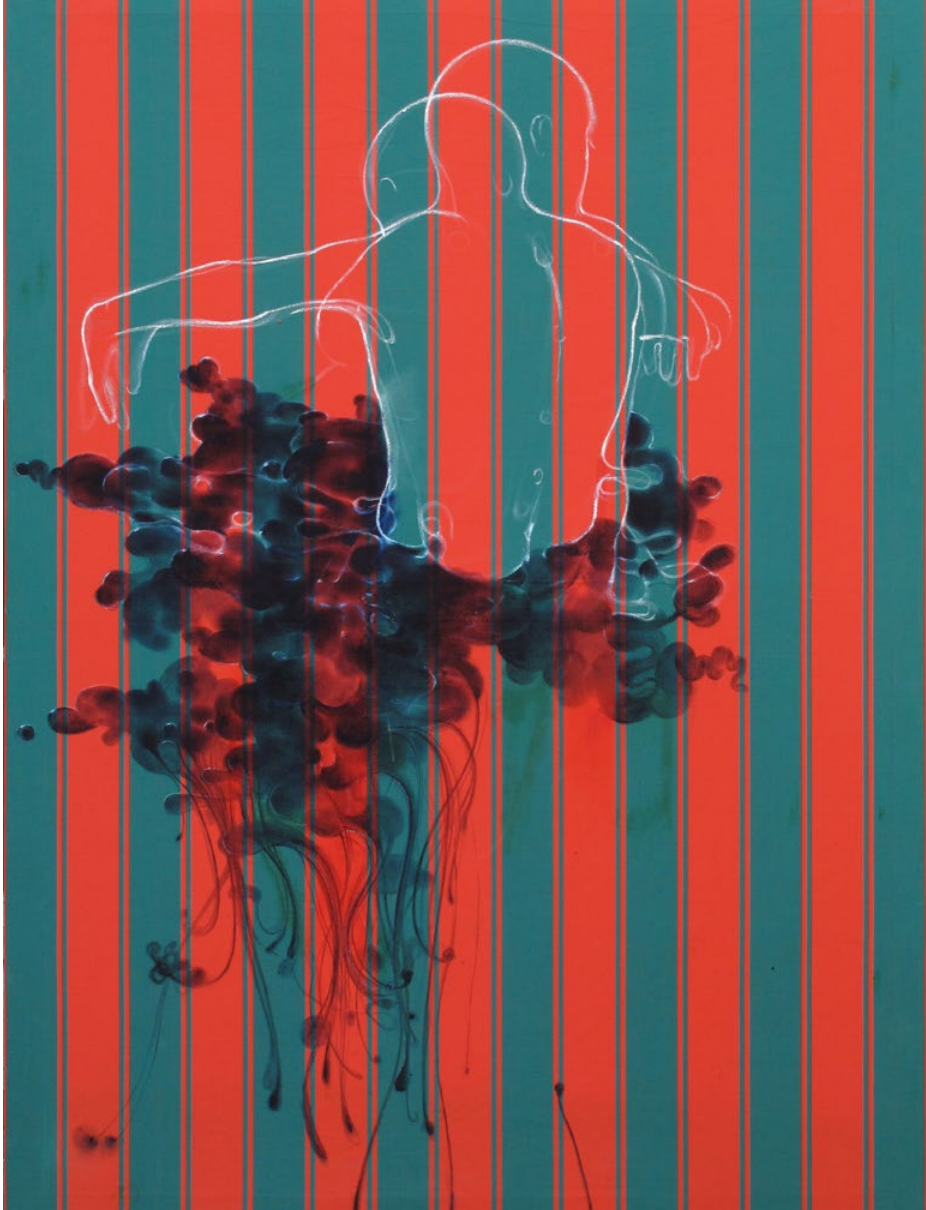
en styrke og evne. Fordi vores nøgenhed og sårbarhed er forudsætningen for, at vi kan mærke livet med alt, hvad det indeholder, mærke hvor dyrebart det er og mærke, hvem vi er. Nøgen hud er nemlig følsom hud.

I sine seneste værker er Peter Max-Jakobsen blevet mere abstrakt, ved første øjekast i hvert fald. Og der kommet flere farver på. Baggrunden er som tidligere monokromt, med flere farver trænger nu ind i figurerne. Farverne for en næsten musikalsk betydning, ved at være dem, der sætter figurerne i bevægelse og samtidig er farverne pausen mellem figurerne, så disse afgrænser hver eneste bevægelse og fastholder figuren og alle lagene dukker ligeså stille op foran den forførte beskuer.

Peter Max-Jakobsen

Lmenneske
olie og akryl på lærred
117 x 127 cm, 2012

Peter Max-Jakobsen

BALDAKIN G
olie på baldakin stof
180 x 130 cm, 2010

Peter Max-Jakobsen

*F'ter 5, 111 x 77 cm
olie og akryl på lærred, 2012*

Peter Max-Jakobsen

Circle 11

Olie og akryl på lærred
181 x 177 cm, 2013

Lag/re - Ole Tersløse Jensen

Ole Tersløse Jensen var oprindeligt maler, men har de seneste år fortinsvis arbejdet med computermanipuleret fotografi og visualisering i 3d-computerprogrammer.

Hans værker skaber forvirring. Er det fotografier eller minutiøst udførte skilderier? Er hans værker nyskabende eller peger de tilbage i tiden mod tidligere tiders figurative maleri? Kunstneren synes bevidst at have placeret sig i et ingenmandsland, der gør hans arbejder svære at placere. En del af forklaringen skyldes kunstnerens teknik.

Han skaber langt de fleste billedelementer fra grunden i 3d computerprogrammer. Programmer, der også bruges til computerspil og visuel effects i filmindustrien. I disse programmer kan han "gradbøje" illusionen, præcis som han vil. Han trækker gerne på sin indsigt i renæssance og barokmaleriet, og hans scener har tit et patetisk, teatralisk præg. Ofte er hans billeder realistiske og fremmedgørende på samme tid.

Tit gengiver Ole Tersløse situationer, som aldrig ville kunne finde sted i virkeligheden, som oftest repræsenteret i klassiske landskaber eller by- og havnemiljøer med havet/vandet som det uudgrundelige ubevidste lag. Og den grønne-under-vand-agtige farve, det hele er henlagt i, er med til at skabe denne eventyrlige og surreale oplevelse.

Denne insisteren på at gøre det uvirkelige virkeligt kendes fra blandt andet fra det surrealistiske maleri, men i modsætning til den surrealistiske tradition forsøger Ole Tersløse ikke at skabe den fuldkomne illusion. Der går altid noget skævt i virkelighedsgengivelsen. I serien "Strange birds" har de flyvende fugle f.eks. ingen ben. I serien "The harbour at 5 pm." er figurerne geometrisk stærkt

forenklede og værkerne virker derfor ved nærmere eftersyn stiliserede den meget virkelighedstro lyssætning til trods.

Ole Tersløses værker er en form for eksperimenterende modeller af verden. I computeren skaber han fabulerende bud – lagt i lag på lag - på, hvordan livet måske også kunne have været, men det hele virker "forkert" og de genkendelige ting, optræder ofte i andre sammenhænge end de plejer. Tit samles billederne i serier med et absurd forløb.

Værkerne er næsten som en art tegnede serier, der kan læses som en fortælling. Han antyder en fortælling, men vi ved ikke, hvor fortællingen ender. Ej heller, hvor konkret, vi skal fortolke den.

Ole Tersløse Jensen

Strange birds 4, computer animated image, 90 x135 cm, 2012

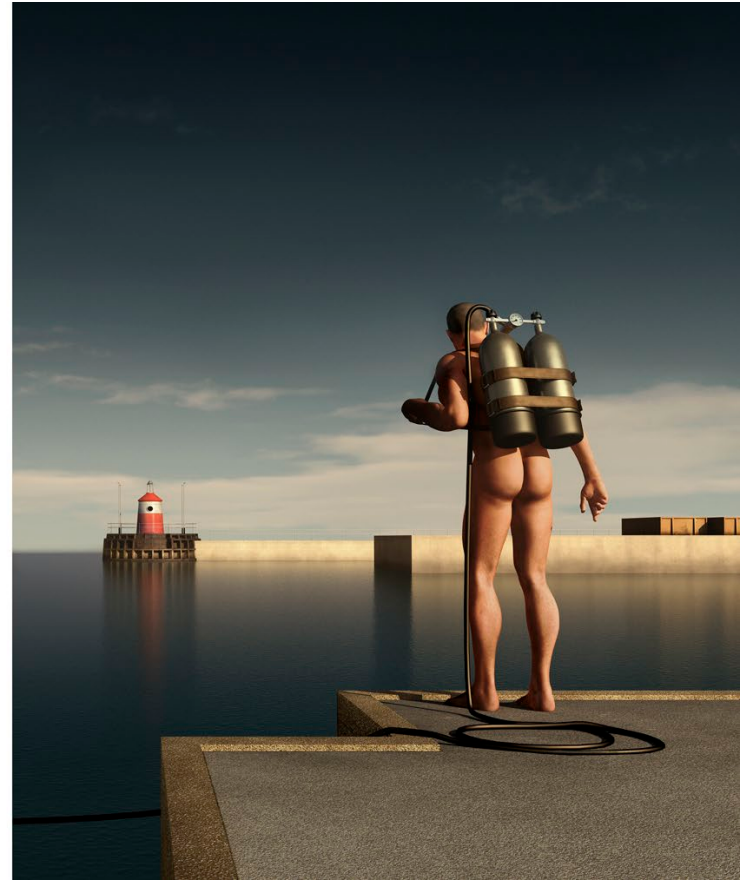
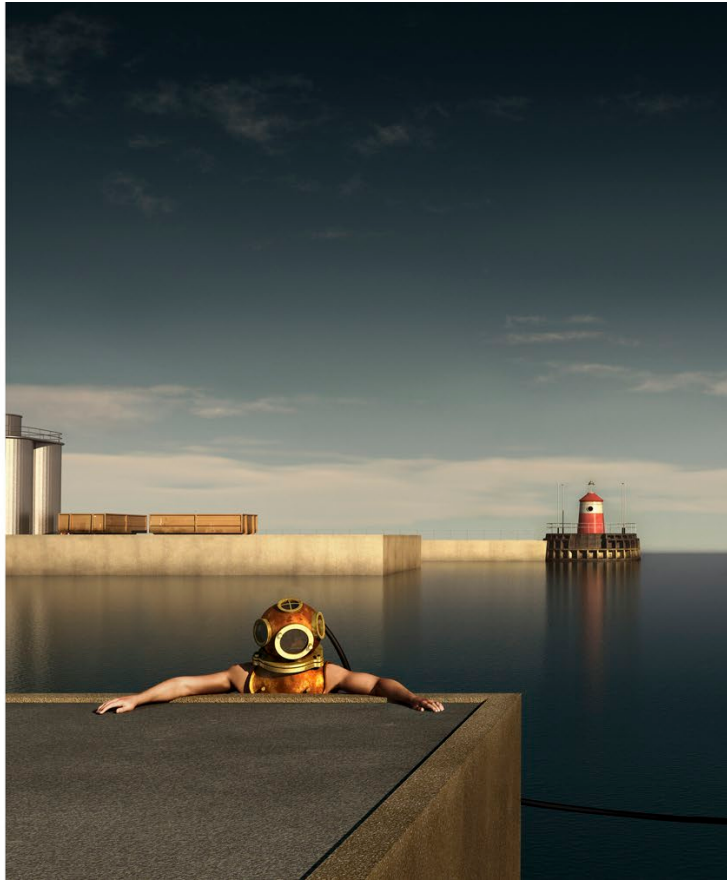
Ole Tersløse Jensen

Strange birds 6, computer animated image, 90 x135 cm, 2012

Ole Tersløse Jensen

The harbour at 5 pm no. 3, computer animated image, each panel 145 x 120 cm, 2012

Ole Tersløse Jensen

The harbour at 5 pm no. 3, computer animated image, each panel 145 x 120 cm, 2012

Lagring - af Troels Laursen

Kunst handler om nysgerrighed. En nysgerrighed på steder, på tider. På livet.

Det er en undren over tilværelsen og alt det der fylder den, der driver kunsten videre og videre, som geologiske lag ned og op gennem tiden og stederne. En kunst, som bliver til på stedet og ender som en lagring. Kunsten bliver en puls og en bevægelse gennem tid og steder, der reflekterer rummet og os.

Og refleksion handler om "at give genskin", eller "at skinne tilbage", og det er det, det handler om på denne udstilling: Isotop: At vi som publikum ikke bare ser på, men reflekterer med, giver genskin af det, vi ser, og så går i lag med værkerne og tænker vort.

Så bliver kunsten til en lagring.

En lagring i sindet med alle dets forskellige lag i livet.

For kunsten handler, ikke om, hvad verden er, men hvordan den iagttages.

Kunsten går ind i stedet, træder i stedet, og vi er med i iagttagelsen og vi bliver selv til en bevægelse og lader os bevæge ... på stedet.

I lag.

ISOTOP takker

Forfattere:

© Sine Kildeberg (Forord)

© Troels Laursen ("Fem fra samme sted Fem fra samme tid" + tekster om de enkelte kunstnere)

Oversætteler

© Galleri Oxholm

Gæster:

Tanja Kjærgaard Jensen

Christian Finne

Rudolph Pötters

Medlemmer:

Peter Max-Jakobsen

Ole Tersløse Jensen

Fotografier:

Carsten Nordholdt

Kathrin Delhougne

Det Grafiske Værksted i Hjørring

Tanja K Jensen

Grafisk design:

© Ole Tersløse Jensen